

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/34266 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 23 maart 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.J.J.M. van Tielraden, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

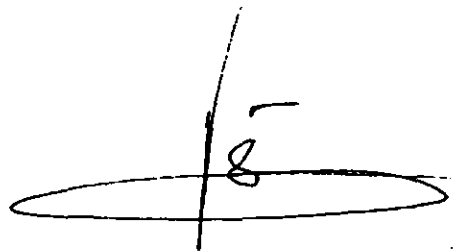
w.g. Van Tielraden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2007

156-551.

Verzonden: 1 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

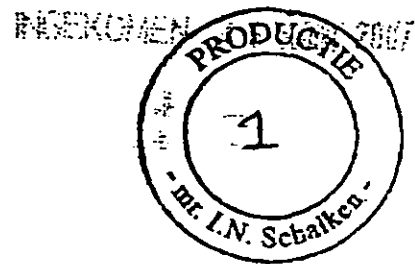
A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

de Rechtspraak

Rechtbank Zutphen

Sector Bestuursrecht

☒ AANTEKENEN
☒ PER FAX ((055) 522 55 69
Mevrouw mr. L.N. Schalken
Postbus 10320
7301 GH Apeldoorn

bezoekadres
Martinetsingel 2
7201 DT Zutphen

correspondentieadres
postbus 362, 7200 AJ
Zutphen

t 0575 593 500
f 0575 54 33 01
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum
en ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

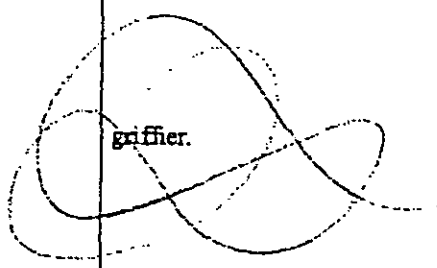
datum	23 maart 2007
onderdeel	SBR, afd. Vreemdelingenrecht
contactpersoon	mevr J.A. Hofman
doorkiesnummer	0575 593 729
ons kenmerk	procedurenummer 06 / 34266 BEPTDN 299 07 498
	casusnummer
uw kenmerk	/Staat
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	
onderwerp	het beroep van te

Geachte mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak in bovenvermelde procedure.

Voor het instellen van een rechtsmiddel verwijs ik u naar de uitspraak.

Hoogachtend,

griffier.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/34266

uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op _____ (toegekende datum),
van Sierra Leone nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. I.N. Schalken, advocaat te Apeldoorn,

en

de Minister van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. J.C. aan 't Goor, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Eiseres heeft op 26 maart 2002 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 22 augustus 2002 is aan eiseres een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) verleend.

Op 10 januari 2005 heeft eiseres een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000.

Bij besluit van 20 juni 2006 heeft verweerder deze aanvraag afgewezen op grond van artikel 34, in verbinding met artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Bij brief van 14 juli 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 16 februari 2007, waar eiseres en haar gemachtigde alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is verweerder bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 34 van de Vw 2000, zoals dat artikel ten tijde hier van belang luidde, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, van de Vw 2000 slechts worden afgewezen, indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 van de Vw 2000 voordoet.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan worden afgewezen indien de grond voor verlening, als bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te ontvallen.

2.2 Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan, voor zover van belang, een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Onder verdragsvluchteling wordt, voor zover van belang, verstaan: elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

2.3 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.4 Verweerder heeft de aanvraag van eiseres om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op grond van voornoemde bepalingen afgewezen en zich daarbij op het standpunt gesteld dat de rechtsgrond voor verlening van de vergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiseres niet geloofwaardig is. Verweerder heeft daartoe - kort samengevat - overwogen dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ten behoeve van de vaststelling van haar identiteit, nationaliteit en reisroute alsmede ter adstructie van haar asielrelaas. Voorts acht verweerder niet aannemelijk dat eiseres geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen, noch in staat is voldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent haar reisroute per boot af te leggen. Verweerder heeft zich verder op het standpunt gesteld dat eiseres betreffende haar asielrelaas bevreemdend wettende, tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Tevens is uit een rapport van een leeftijdsonderzoek van 27 maart 2002 gebleken, welk onderzoek blijkt de brief van 2 november 2005 van drs. H. Th. van der Pas op 19 oktober 2005 is herbeoordeeld, dat eiseres een onjuiste opgave heeft gedaan van haar leeftijd.

2.5 De rechtbank stelt vast dat gelet op de gronden van beroep niet in geschil is dat de grond voor verlening, als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen.

2.6 Gelet op de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) - verwezen wordt naar de uitspraak van 28 maart 2002 (zaaknr. 200105914/1, JV 2002/153) - dient vervolgens te worden beoordeeld of eiseres ten tijde van de verleende verblijfsvergunning in aanmerking behoorde te komen voor een verblijfsvergunning op één der andere in artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 vermelde gronden.

2.7 Het asielrelaas van eiseres, zoals naar voren gebracht tijdens het nader gehoor van 13 juni 2002, luidt - zakelijk weergegeven - als volgt. Eiseres is afkomstig uit Sierra Leone. De ouders van eiseres zijn door rebellen gedood. Eiseres is door rebellen meegenomen en heeft meer dan drie jaar bij hen verbleven. Tijdens dit verblijf bij de rebellen moest eiseres spullen dragen voor de rebellen. Voorts heeft eiseres verklaard dat zij is verkracht en dat een rebel heeft geprobeerd haar te vermoorden.

2.8 Eiseres heeft tijdens haar gehoor van 13 maart 2006 - kort samengevat - het volgende naar voren gebracht. Eiseres wil niet terug naar Sierra Leone omdat zij ook thans nog vreest voor de rebellen. In Sierra Leone heeft eiseres niets meer.

2.9 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, onder meer uitspraken van 27 januari 2003 (zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103), van 4 mei 2006 (zaak nr. 200509551/1, JV 2006/246) en van 7 augustus 2006 (zaak nr. 200605044/1), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de desbetreffende vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde, maar niet met bewijsmateriaal gestaafde, feiten en omstandigheden tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De rechter moet het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan toetsen aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering daarvan. De in rechte te stellen motiveringseisen dienen aan te sluiten op evenbedoeld toetsingskader.

2.10 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiseres toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van haar identiteit, nationaliteit en reisroute, alsmede ter adstructie van het asielrelaas. De stelling van eiseres dat gezien de wijze waarop zij Nederland is ingereisd het ontbreken van reisdocumenten niet aan haar kan worden toegerekend, leidt niet tot een ander oordeel. De rechtbank verwijst daarbij naar hetgeen hieromtrent door verweerder is overwogen in het thans bestreden besluit.

Aldus heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in zijn beoordeling kunnen betrekken en zich op het standpunt kunnen stellen dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

2.11 Zoals de Afdeling onder meer in voormelde uitspraak van 27 januari 2003 heeft overwogen, mogen, indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het bepaalde bij het eerste lid, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de voor de uitvoering van die bepaling vastgestelde beleidsregels in het relaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de beantwoording van de vraag of daarvan in een concreet geval sprake is, komt verweerder beoordelingsruimte toe.

2.12 Naar het oordeel van de rechtbank bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiseres de hiervoor bedoelde positieve overtuigingskracht ontbeert en daarom ongeloofwaardig is. Verweerder heeft daarbij van belang kunnen achten dat eiseres tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd alsmede dat uit het leeftijdsonderzoek is gebleken dat eiseres onjuiste informatie heeft verstrekt betreffende haar leeftijd. Voorts heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat eiseres vage dan wel tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd omtrent haar gevangenneming door de rebellen en het verblijf in het rebellenkamp. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich daarbij op het standpunt kunnen stellen dat nu eiseres zelf heeft verklaard drie jaren bij de rebellen op één en dezelfde plek te hebben verbleven, van haar verwacht mag worden dat zij gedetailleerd kan vertellen over haar verblijf bij de rebellen. Hetgeen eiseres in beroep heeft aangevoerd, leidt niet tot een ander oordeel. Daarbij acht de rechtbank van belang dat verweerder in de door eiseres afgelegde verklaringen, zoals deze blijken uit het verslag van het nader gehoor, geen aanleiding heeft hoeven zien om aan te nemen dat zij bij die gelegenheid niet in staat was haar asielrelaas naar behoren naar voren te brengen.

2.13 Gelet op het voorgaande heeft verweerder derhalve terecht overwogen dat eiseres ten tijde van de aan haar verleende verblijfsvergunning niet in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op een van de andere gronden van artikel 29 van de Vw 2000.

2.14 In geschil is voorts de vraag of verweerder op goede gronden heeft geoordeeld dat eiseres ook thans geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder a tot en met c, van de Vw 2000.

2.15 Voor zover eiseres heeft gesteld dat zij verdragsvluchteling is, moet voorop worden gesteld dat de situatie in Sierra Leone ook thans niet zodanig is dat asielzoekers zonder meer als verdragsvluchteling behoren te worden aangemerkt. Eiseres zal derhalve aannemelijk moeten maken dat met betrekking tot haar persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die haar vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin kunnen rechtvaardigen.

2.16 Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op goede gronden op het standpunt gesteld dat eiseres zodanige feiten en omstandigheden niet aannemelijk heeft gemaakt. De rechtbank overweegt daartoe dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat het asielrelaas van eiseres, noch de overige thans bekende feiten en omstandigheden, afgezet tegen de algemene ambtsberichten van Sierra Leone, waaronder het ambtsbericht van 25 april 2005 (kenmerk: DPV/AM-873436), reden zijn om aan te nemen dat eiseres thans dient te worden aangemerkt als vluchteling. De brief van 15 januari 2004 van Amnesty International maakt het voorgaande naar het oordeel van de rechtbank niet anders, reeds nu voormelde brief dateert van voor voormeld ambtsbericht.

2.17 Voor zover eiseres heeft betoogd bij terugkeer naar Sierra Leone te vrezen voor een door artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) verboden behandeling, is de rechtbank van oordeel dat verweerder gelet op het vorenoverwogene de gestelde vrees op goede gronden niet aannemelijk heeft geacht. Het betoog faalt derhalve. De enkele niet nader onderbouwde stelling van eiseres dat zij een alleenstaande vrouw is met twee minderjarige kinderen, maakt dit niet anders. Daarbij heeft verweerder ter zitting niet ten onrechte opgemerkt dat het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig is geacht, inclusief de gestelde dood van haar ouders; en dat derhalve niet valt in te zien dat zij zou moeten worden aangemerkt als een alleenstaande vrouw.

De door eiseres bij brief van 6 februari 2007 overgelegde stukken leiden naar het oordeel van de rechtbank evenmin tot het daarmee beoogde resultaat. De rechtbank overweegt daartoe dat op grond van artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 bij de beoordeling van het beroep rekening wordt gehouden met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd. Nu het in voormelde brief van 6 februari 2007 genoemde Country Report van 8 maart 2006 en het rapport van Amnesty International van 17 mei 2006 dateren van voor het bestreden besluit, ziet de rechtbank geen aanleiding om voormelde stukken bij de beoordeling van het beroep te betrekken. Immers, niet valt in te zien dat deze stukken niet eerder konden en derhalve hadden moeten worden ingebracht. Met betrekking tot de in voormelde brief genoemde passages van het algemeen ambtsbericht van Sierra Leone van 28 juni 2006, overweegt de rechtbank dat deze passages niet kunnen worden aangemerkt als feiten en omstandigheden in de zin van artikel 83, eerste lid, van de Vw 2000 nu zij op voorhand niet kunnen afdoen aan het thans bestreden besluit. De rechtbank overweegt daartoe dat voormelde passages enkel betrekking hebben op de algemene situatie en dat eiseres hiermee niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij persoonlijk te vrezen heeft voor een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.

2.18 Verweerder heeft derhalve terecht overwogen dat eiseres ook thans niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a dan wel b, van de Vw 2000.

2.19 Voor zover eiseres heeft gesteld dat zij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, overweegt de rechtbank het volgende.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat in hetgeen eiseres heeft aangevoerd, mede gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, geen aanknopingspunten zijn te vinden op grond waarvan geoordeeld zou moeten worden geoordeeld dat zij met toepassing van het gevoerde traumatabeleid in het bezit zou moeten worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

2.20 De rechtbank overweegt ten slotte nog dat eiseres bij brief van 4 oktober 2006 een uitdraai van het medisch journaal van eiseres heeft overgelegd. Zij heeft niet aangegeven welke gegevens uit dit journaal naar haar mening relevant zijn noch aangegeven in welk kader deze gegevens een rol zouden moeten spelen bij de onderhavige beoordeling. Voor zover zou zijn beoogd de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eiseres te ondersteunen met hetgeen is vermeld bij de datum 11 augustus 2006, overweegt de rechtbank dat daaraan dan niet de waarde kan worden gehecht die eiseres daaraan wenst te hechten, nu deze verklaring van eiseres is afgelegd op een datum na het nemen van het bestreden besluit.

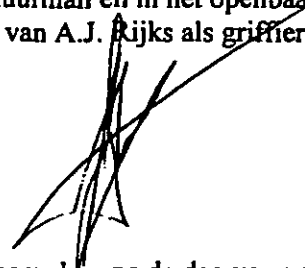
2.21 Het voorgaande leidt tot de conclusie dat verweerders weigering om eiseres een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen de rechterlijke toetsing kan doorstaan. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.J.H. Schuurman en in het openbaar uitgesproken op 23 maart 2007 in tegenwoordigheid van A.J. Rijkse als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: **23 MAART 2007**

VERDOORN SCHALKEN & VAN DER LINDEN

ADVOCATEN
PROCURATORS

20 APR 2007 ✓	
ZAKEN:	200702800
AAN:	V3
BEHANDELD: OO:	PAR:

TEVENS PER FAX: 070 - 365 13 80

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

376-A

Afzender: Postbus 10320, 7301 GH APELDOORN

Toevoeging is aangevraagd

Kenmerk IND: 0203.25.2061

Crv-nummer:

inzake: het hoger beroep van

HOGER-BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

-hierna te noemen appellante, geboren op [] van Sierraleonse nationaliteit, verblijvende te [] voor deze zaak woonplaats gekozen hebbende, voor deze zaak woonplaats gekozen hebbende te Apeldoorn aan de Regentesselaan 9 (Postadres: Postbus 10320 te 7301 GH Apeldoorn), op het kantoor van de advocaat en procureur mr. I.N. Schalken, die gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart door appellante bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage (nevenzittingplaats Zutphen) van 23 maart 2007 met het kenmerk Awb 06/34266.

Appellante legt hierbij een afschrift over van deze uitspraak van 23 maart 2007 (productie 1).

Appellante kan zich niet verenigen met de bovengenoemde uitspraak en voert daartoe de volgende grieven aan.

Grief I

- Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder zich niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van appellante een positieve overtuigingskracht ontbeert en daarom ongeloofwaardig is.

mr. P.F. Verdoorn
mr. mr. I.N. Schalken
mr. mr. M.G. van der Linden*
mr. M.N.M. van der Zande

Regentesselaan 9, Postbus 10320, 7301 GH Apeldoorn
Telefoon (055) 578 61 47, Fax (055) 578 53 65

Wij aanvaarden geen aansprakelijkheid dan tot het bedrag dat in het desbetreffende geval uit hoofde van onze verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald

* tevens echtscheidingsovermedelant

VERDOORN SCHALKEN & VAN DER LINDEN

ADVOCATEN
PROCURERS

- Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder terecht heeft overwogen dat appellante ten tijde van de aan haar verleende verblijfsvergunning niet in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van een van de in artikel 29 eerste lid, a t/m c vermelde gronden.

Toelichting:

Verweerder werpt appellante niet langer tegen dat zij niet van meet af aan heeft verklaard dat de reis naar de baai drie weken in beslag nam en dat zij niet tijdens het gehoor heeft verklaard dat haar moeder is teruggegaan naar de woning en constateerde dat haar oma bij de brand om het leven is gekomen (zie verweerschrift). Verweerder houdt desondanks toch vast aan de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas omdat appellante vage verklaringen zou hebben afgelegd over het rebellenkamp. De verklaringen van appellante zijn in de correcties en aanvullingen van 9 augustus 2002 aangevuld. Tevens is opgemerkt dat zij naar eer en geweten heeft verklaard. Appellante heeft het gehoor (rapport van gehoor van 13 maart 2006) bovendien aangegeven dat zij destijds heel erg getraumatiseerd was.

De verklaringen van appellante komen overeen met de brief van Amnesty International van 15 januari 2004, waarin er bij verweerder op wordt aangedrongen om bij de behandeling van meisjes en vrouwen uit Sierra Leone die tijdens de burgeroorlog zijn ontvoerd ernstig rekening te houden met de traumatische ervaringen die zij hebben ondergaan en de kwetsbare positie waarin zij bij terugkeer naar hun land van herkomst komen te verkeren. Ook staat in genoemde brief dat veel ontvoerde vrouwen in Sierra Leone aan hun ontvoering ernstige gezondheidsklachten (ook klachten aan de vagina en anus) hebben overgehouden als gevolg van de gewelddadige verkrachtingen. Appellante heeft het gehoor (rapport van gehoor van 13 maart 2006) verklaard dat zij buikpijn heeft en dat zij dat heeft sinds de tijd bij de rebellen. Uit het medisch dossier van de huisarts van appellante blijkt dat zij veel medische klachten heeft. (Op de datum 2 december 2003 staat onder meer aangegeven: erg veel pijn rectaal) Een aantal van de klachten zouden verband kunnen houden met de verkrachtingen destijds.

Wat de leeftijd en geboortedatum betreft heeft appellante aangegeven dat zij deze baseert op wat haar vader haar heeft gezegd. In de correcties en aanvullingen (9 augustus 2002) is aangegeven dat appellante niet weet in hoeverre dit klopt en dat zich neer legt bij de uitkomst van het leeftijdsonderzoek en bij de aan haar toegekende geboortedatum van . Het is in strijd met de redelijkheid en billijkheid om mede op grond van het leeftijdsonderzoek te concluderen dat het asielrelaas ongeloofwaardig is.

Gelet op het voorgaande kwam appellante ten tijde van de aan haar verleende verblijfsvergunning in aanmerking kwam voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van een van de in artikel 29 eerste lid, a t/m c vermelde gronden.

VERDOORN SCHALKEN & VAN DER LINDENADVOCATEN
PROCURATORSGrief 2

Ten onrechte ziet de Rechtbank geen aanleiding om de het Country Report van 8 maart 2006 en het rapport van Amnesty International van 17 mei 2006 bij de beoordeling van het beroep te betrekken.

Toelichting:

Deze stukken zijn ter onderbouwing van eerder ingenomen stellingen ingebracht en niet in de zin van een novum (artikel 83). In de literatuurlijst behorende bij het Algemeen Ambtsbericht van 28 juni 2006 wordt verwezen naar deze stukken (productie 2). Er mag bovendien van worden uitgegaan dat verweerder reeds bekend is met de stukken, aangezien het om algemene landeninformatie gaat van bekende organisaties. Bij brief van 20 december 2006 heeft de rechtbank aan de gemachtigde van appellante meegedeeld dat tot tien dagen voor de zitting nadere stukken bij de rechtbank ingediend kunnen worden. Hieraan is voldaan.

Grief 3

- Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder ter zitting niet ten onrechte heeft opgemerkt dat het asielrelaas van appellante ongeloofwaardig is geacht, inclusief de gestelde dood van haar ouders, en dat derhalve niet valt in te zien dat zij zou moeten worden aangemerkt als een alleenstaande vrouw.
- Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder terecht heeft overwogen dat appellante ook thans niet in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, onder a dan wel b van de Vw 2000.

Toelichting:

Appellante heeft in de zienswijze van 7 februari 2006 aangegeven dat zij een alleenstaande vrouw met een baby en een kind van twee jaar. De geboorteaktes zijn bij de zienswijze overgelegd. Daaruit blijkt dat de twee kinderen in Nederland geboren zijn en er geen naam van een vader vermeld staat. Tijdens de behandeling van het beroep ter zitting is ter toelichting nog opgemerkt dat appellante geen contact heeft met de (twee verschillende) vaders van de kinderen en dat zij niet weet waar zij verblijven. Appellante heeft geen partner. Zij verzorgt de kinderen en ontvangt geen alimentatie voor de kinderen. Daarmee is appellante een alleenstaande moeder.

Het is onwaarschijnlijk dat appellante in het land van herkomst nog een partner zou hebben. Zij was 20 jaar (toegekende leeftijd) toen zij in Nederland kwam en verblijft thans vijf jaren in Nederland. Het is in strijd met het motiveringsbeginsel dat appellante op grond van (de ongeloofwaardigheid van) het asielrelaas niet wordt aangemerkt als een alleenstaande vrouw.

Als alleenstaande vrouw (met twee kinderen) loopt appellante bij terugkeer een reëel risico op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM. Uit de landeninformatie blijkt dat vrouwen slachtoffer kunnen worden van onder meer mishandeling, verkrachting, gedwongen prostitutie en vrouwenhandel. De overheid beschermt de vrouwen in het algemeen niet. Ook in het ambtsbericht van april 2005 (pag. 50) staat dat prostitutie een algemeen verschijnsel is. Veel

VERDOORN SCHALKEN & VAN DER LINDEN

ADVOCATEN

PROCUREURS

vrouwen in achterstandsposities - veelal vrouwen die tijdens de burgeroorlog gescheiden zijn geraakt van hun familie - zoeken toevlucht tot prostitutie om zichzelf en hun kinderen een inkomen te verzekeren (productie 3). Het ambtsbericht van juni 2006 meldt verder dat vrouwen in de praktijk geconfronteerd worden met structurele wettelijke en sociale discriminatie.

Het kan niet van appellante gevergd worden dat zij, naast hetgeen zij heeft aangevoerd, nog specifieke individuele kenmerken naar voren brengt op grond waarvan zij zou hebben te vrezen voor een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

Grief 4

Ten onrechte oordeelt de rechtbank dat verweerder terecht heeft overwogen dat appellante ook thans geen aanspraak kan maken op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c van de Vw 2000.

Toelichting:

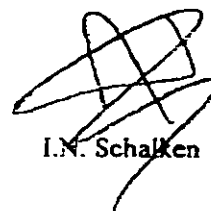
Uitgaande van de geloofwaardigheid van het asielrelaas zal geoordeeld moeten worden dat appellante in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op grond van humanitaire redenen. Haar beide ouders zijn gedood, zij is verschillende malen verkracht en heeft gevangen gezeten bij de rebellen.

Het is op deze gronden dat appellante verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van rechtbank te 's-Gravenhage (nevenzittingplaats Zutphen) van 23 maart 2007 met het kenmerk Awb 06/34266 te vernietigen;
- het door appellante bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
- het besluit van de minister van 20 juni 2006 te vernietigen en een termijn te bepalen waarbinnen de minister opnieuw in de zaak zal dienen te voorzien, dan wel een zodanige beslissing te nemen als uw Raad in goede justitie vermeent te behoren;
- de minister te veroordelen in de kosten van de procedure in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep.

Apeldoorn, 20 april 2007

Gemachtigde,

I.N. Schalken